

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/85/2016
Identifikačné číslo spisu:	2111011215
Dátum vydania rozhodnutia:	03.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2111011215.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného C. H. pre prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 17. apríla 2014, sp. zn. 6 To 32/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného C. H. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava rozsudkom z 28. januára 2014, sp. zn. 30 T 39/2011, uznal obvineného C. H. spolu s R. Q. vinných z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 21. februára 2010 asi o 13:10 hod. v Trnave, na ulici Gen. Goliana č. 20, spoločne po predchádzajúcej vzájomnej dohode, na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadli Y. F. tým spôsobom, že obaja pristúpili k osobnému motorovému vozidlu zn. Mazda 626, EČ: F-XXXXR, v ktorom sedel na sedadle vodiča Y. F., obžalovaný R. Q. vypol motor vozidla, vytiahol kľúče zo spínacej skrinky, tieto zahodil, nasadil si tzv. boxer a následne spoločne s obžalovaným C. H. začali biť Y. F. do oblasti tváre, pričom Y. F. v úmysle ich zastrašiť vytiahol spod sedadla vozidla plynovú pištoľ, vystúpil z vozidla, pištoľ obtiahol, namieril ňou na obžalovaných, jeden z obžalovaných však do neho sotil a pištoľ mu z rúk vypadla, po čom obžalovaní v útoku na Y. F. pokračovali, v dôsledku čoho spadol, kde do neho najviac kopali, čím Y. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A., Y. č. XXX/XX spôsobili zranenia, a to otras mozgu, tržnozmliaždenú ranu v záhlavovej časti vľavo a zmliaždenie sánky a krčnej chrbtice, vyžadujúce si liečbu v spojení s práceneschopnosťou v trvaní 3 až 5 týždňov.

Za to Okresný súd Trnava obvineného odsúdil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obvinený na výkon

trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obvinenému spolu s R. Q. uložilo, aby spoločne a nerozdielne do 15 dní od právoplatnosti predmetného rozsudku zaplatili poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., náhradu vo výške 1 046,47 Eur a poškodenej Sociálnej poisťovni, pobočka Trenčín náhradu škody vo výške 89,20 Eur.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený C. H. dňa 17. marca 2014 na pošte odvolanie, ktoré krajský súd uznesením zo 17. apríla 2014, sp. zn. 6 To 32/2014, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako oneskorene podané, nakoľko v zmysle odôvodnenia predmetného uznesenia, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinený mohol účinne podať dovolanie do dňa 13. februára 2014.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. apríla 2014, sp. zn. 6 To 32/2014, podal obvinený dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a to do výroku o vine ako i do výroku o treste, pričom namietal aj celé konanie, ktoré predchádzalo vyššie uvedeným rozhodnutiam.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že rozhodnutia Okresného súdu Trnava, ako aj Krajského súdu v Trnave neboli preskúmateľné a riadne odôvodnené, čím mu bolo odopreté právo riadne argumentovať, pričom uviedol, že Okresný súd Trnava ho uznal vinným a vydal rozsudok, hoci k tomu neboli splnené zákonné podmienky, čím bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Obvinený uviedol, že v čase, keď bol vyhlásený predmetný rozsudok, prebiehalo konanie v jeho inej trestnej veci na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11 T 155/2013, avšak týmto súdom bol vydaný trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor, z čoho vyplýva, že trestný rozkaz nebol právoplatný, a preto má za to, že pokiaľ Okresný súd Trnava v konaní pod sp. zn. 30 T 39/2011, uvažoval o jeho odsúdení, mal v súvislosti so zásadou ukladania trestov uvedenou v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák., zistiť aktuálny stav trestného zákona s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 21. decembra 1970, sp. zn. 7 Tz 47/70, R 27/1971.

Ďalej obvinený v rámci svojho dovolania uviedol, že jeho právo bolo v konaní pred súdom prvého stupňa porušené aj tým, že súd absentoval lustráciu, ktorou by bol zistil prebiehajúce trestné konanie, pričom svojím postupom poškodil jeho právo na spravodlivý proces, čím bolo porušené právo na obhajobu. Pri správnom postupe mal podľa obvineného Okresný súd Trnava počkať na právoplatnosť trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11 T 155/2013, a až potom mal rozhodnúť. V takom prípade by súd musel ukladať trest v zmysle ustanovenia § 42 Tr. zák.

Obvinený ďalej poukázal na skutočnosť, že súdy by mali postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pričom vyššie uvedeným postupom podľa obvineného súd nerespektoval zásady trestného konania s poukázaním na ustanovenia upravujúce právo na obhajobu.

V rámci dovolania ďalej uviedol, že sa dovoľáva nápravy napadnutých rozhodnutí, nakoľko je presvedčený, že nesprávnym postupom súdu prvého stupňa ako aj nezákonným postupom odvolacieho súdu bol porušený zákon, a to tým, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko mu nebola navrátená lehota na podanie odvolania a zároveň mu bola odňatá možnosť vznášať námietky proti prvostupňovému rozsudku na Krajskom súde v Trnave.

Na záver svojho dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30 T 39/2011, zo dňa 28. januára 2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To 32/2014, ako súdu druhého stupňa a aby dovolací súd v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súde Trnava, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V prípade splnenie podmienok uvedených v § 382a Tr. por. žiada obvinený dovolací súd, aby postupoval v zmysle tohto zákonného ustanovenia a rozhodol na neverejnom zasadnutí podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava, ktorý vo svojom vyjadrení opísal priebeh trestného konania, pričom dovolanie obvineného považoval za nedôvodné, a preto ho navrhol v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Rozhodnutia oboch súdov považuje za správne a v súlade so zákonom.

Prokurátor v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že dňa 28. januára 2014 Okresný súd Trnava vyhlásil rozsudok, sp. zn. 30 T 39/2011, a zároveň bol vydaný Okresným súdom Rimavská Sobota trestný rozkaz, sp. zn. 11 T 155/2013, voči ktorému obvinený podal dňa 23. októbra 2013 odpor, avšak v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku Okresným súdom Trnava, skôr vydaný trestný rozkaz Okresným súdom Rimavská Sobota, sp. zn. 11 T 155/2013, nemal povahu odsudzujúceho rozhodnutia v dôsledku podaného odporu obvineným. Podľa odpisu registra trestov obvinený zobral odpor späť dňa 2.4.2014, teda až po vyhlásení rozsudku z 28. januára 2014. Z uvedeného dôvodu Okresný súd Trnava pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenia Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu. S poukazom na vyššie uvedené považuje prokurátor rozhodnutie Okresného súdu Trnava z 28. januára 2014, sp. zn. 30 T 39/2011, vydané v súlade so zákonom ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 9. októbra 2014, sp. zn. 3 Nto 17/2014.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje prokurátor dovolanie obvineného za nedôvodné z dôvodu, že nie sú splnené zákonné podmienky, preto ho navrhuje v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie C. H. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b/ Trestného poriadku), pričom ide o chybu neodstrániteľnú.

Podľa § 183 ods. 1 písm. b/ bod 1 Tr. por. rozsudok je právoplatný a ak neustanovuje tento zákon nič iné, aj vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale odvolanie v lehote podané nebolo.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 X podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1.

Podľa § 369 ods. 5 v prospech obvineného, s jeho výslovným písomným súhlasom, môže dovolanie podať aj príbuzný obvineného v priamom pokolení, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel alebo druh. Ak je obvinený mladistvý, osoba pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môže i proti vôli obvineného za neho v jeho prospech podať dovolanie aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

V zmysle citovaných ustanovení je podmienená možnosť podania dovolania, s výnimkou ministra spravodlivosti, využitím riadneho opravného prostriedku. Z obsahu spisového materiálu, a to konkrétne zo zápisnice z hlavného pojednávania konanom dňa 28. januára 2014 vyplýva, že obvinený C. H. si ponechal lehotu na podanie odvolania (č.l. 286), takže obvinený mohol podať odvolanie v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku. Obvinený napokon podal odvolanie dňa 17. marca 2014, bolo však podané po

zákonnej lehote v zmysle správneho poučenia, nakoľko posledným dňom na podanie odvolania bol 13. február 2014, čo správne odôvodnil aj Krajský súd v Trnave uznesením zo 17. apríla 2014, sp. zn. 6 To 32/2014, keď odvolanie obvineného C. H. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako oneskorene podané. Absencia riadneho opravného prostriedku má preto za následok neoprávnenosť obvineného na podanie dovolania.

Nad rámec rozhodnutia považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že podanie obvineného nie je možné vyhodnotiť ako podnet na podanie dovolania ministrom spravodlivosti. V zmysle § 369 ods. 1 veta druhá Tr. por. môže podnet ministrovi spravodlivosti podať iba osoba, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania. Takouto osobou nie je obvinený, ktorý nevyužil riadny opravný prostriedok.

Obvinený nebol oprávnený na podanie dovolania, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci jeho dovolanie podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.